

## RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

### ARREST

nr. 23.571 van 25 februari 2009  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X  
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

#### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BEUS loco advocaat R. COPPENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

#### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

##### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitische Koerd te zijn en afkomstig te zijn van Derkar, Zakho, Noord-Irak. U zou in 1998 gehuwd zijn met (E. S. I. R. K.) en samen zouden jullie een kind hebben, (R.) genaamd, dat in 2000 geboren is. U zou sinds 1998 - 1999 bij de Taybet gewerkt hebben nadat u verplicht werd een contract te ondertekenen omdat er extra manschappen nodig waren in de strijd met de PKK (Koerdische Arbeiderspartij). U zou in 2001 uit de Taybet zijn gedeserteerd nadat u en uw medecollega's van jullie oversten (M. M.) en (H. K.) de opdracht hadden gekregen om gevangen genomen PKK-strijders te elimineren. Uw vriend (R. S.) zou dit openlijk geweigerd hebben en gevraagd hebben ze over te dragen aan het gerecht. Daarna zou (R.) verdwenen zijn. Na overleg met uw familie zou u besloten hebben het land te ontvluchten aangezien de Taybet u zou elimineren. U zou uw vlucht ook nog met één collega besproken hebben maar hij zou zijn gebleven. Uw familie zou ondertussen de nodige stappen hebben genomen om een smokkelaar voor u te vinden. U zou gebruik gemaakt hebben van uw dagje verlof om de Taybet te verlaten. U zou naar een vriend in Derkar zijn gegaan om vervolgens enkele uren later naar Zakho door te reizen. U zou één dag bij een familielid in Zakho hebben verbleven en vervolgens nog een periode bij de smokkelaar in Zakho. Tijdens uw verblijf in Zakho*

zou u vernomen hebben dat de Taybet naar u zou gevraagd hebben. U zou op 27 juni 2001 uw land verlaten hebben richting Turkije waar u ongeveer een maand zou hebben verbleven. U zou op 14 juli 2001 in België zijn aangekomen en op 16 juli 2001 diende u uw eerste asielaanvraag in. U zou in België via uw familie vernomen hebben dat de Taybet naar u op zoek was. Op 17 januari 2002 werd er door het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen omdat u niet had gereageerd op uw convocatie. Op 20 maart 2002 diende u een beroep tot schorsing in bij de Raad van State. Op 10 juni 2002 hebt u een tweede asielaanvraag ingediend dewelke weerom resulteerde in weigering genomen op 12 augustus 2002 door het Commissariaat-generaal en dit omdat u opnieuw niet gereageerd had op uw convocatie. U hebt hier geen beroep tegen aangetekend. Op 18 juni 2004 diende u een derde asielaanvraag in. Dit resulteerde op 10 september 2004 in een beslissing tot verder onderzoek genomen door het Commissariaat-generaal. U hebt echter niet geantwoord op de brief, dd. 13 september 2006, met de vraag om inlichtingen met betrekking tot verderzetting van uw procedure ten gronde, waarna een weigering werd genomen op 26 oktober 2006 door het Commissariaat-generaal. U zou van april 2006 tot juli 2008 in Turkije geleefd hebben. U zou namelijk op 19 april 2006 een toeristenvisum gekregen hebben van de Turkse ambassade in België. U zou via Istanbul per vliegtuig naar Diyarbakir gereisd zijn met uw Iraakse paspoort met als doel terug te keren naar Irak. Uw familie zou u namelijk hebben laten weten dat er geen problemen meer waren. Eénmaal aangekomen in Silopi aan de grens met Irak zou uw familie u geïnformeerd hebben dat zij via een collega van u vernomen hadden dat het dan toch niet veilig voor u was om terug te keren. U zou een verblijfsvergunning voor zes maanden gekregen hebben in Turkije waarna u er illegaal verbleef. U zou uiteindelijk naar België zijn teruggekeerd omdat een oplossing uitbleef en omdat u hier in België een Poolse vriendin had die u eigenlijk wilde vervoegen in Turkije en Irak. U zou samen met die Poolse vriendin, die een verblijfsvergunning voor België heeft, een kindje hebben. Op 28 juli 2008 hebt u een vierde asielaanvraag ingediend. U vreest bij terugkeer naar Noord-Irak door de Taybet te zullen worden vervolgd omwille van uw desertie. Op 8 september 2008 hebt u via de Irakese ambassade in België een nieuw paspoort ontvangen omdat u uw Iraakse paspoort in Turkije zou hebben verloren.

## **B. Motivering**

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat u zich in kader van uw vierde asielaanvraag op dezelfde feiten als uw eerdere aanvragen baseert en u nog altijd bij terugkeer vreest buitensporig te zullen worden gestraft door de Taybet omwille van het plegen van desertie (gehoorverslag CGVS, p. 10 en gehoorverslag CGVS Dringend Beroep (DB = Recevabilité; derde asielaanvraag; dd. 8 september 2004, p. 22). Omwille van onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen kan er echter geen verder geloof worden gehecht aan uw asielmotieven. Zo verklaarde u op het einde van het gehoor in Dringend Beroep, toen u gevraagd werd wie de andere persoon naast u is die op de foto's figureert die u had neergelegd als bewijsmateriaal voor uw profiel als Taybet strijder, dat dit **(R. C.) (=S.)** was, een collega van u sinds 2000 met wie u missies uitvoerde (gehoorverslag DB, p. 17). Gepolst naar de situatie van deze collega beweerde u dat hij in het **jaar 2000, één jaar vóór uw vertrek uit Irak**, door iemand van de KDP (Koerdistan Democratic Party = PDK in het Frans) of door de Turken in de rug was neergeschoten omdat hij weigerde deel te nemen aan een missie. Omwille van dit incident wilde u reeds het land verlaten, doch dit voornemen was op dat moment nog te riskant (gehoorverslag DB, pp. 17 en 18). Tijdens het interview in kader van uw vierde asielaanvraag op het Commissariaat-generaal verklaart u dat uw vriend (R. S.) verdween nadat hij had geweigerd PKK-strijders te vermoorden. Pas later, toen u al in België was, **in 2001**, heeft u vernomen dat hij dood is aangezien er een begrafenisceremonie in de moskee voor hem is gehouden (gehoorverslag CGVS, pp. 4 en 6). Als u met uw verklaring tijdens het interview in Dringend Beroep in kader van uw derde asielaanvraag werd geconfronteerd, namelijk dat u toen beweerd heeft

dat uw vriend (R. S.) in 2000 is gedood, hield u vast aan het feit dat hij in 2001 gedood is en wees u erop dat u nu rechtstreeks met de dossierbehandelaar praat zonder een tolk (gehoorverslag CGVS, p. 8). Uw argument is echter niet afdoende om deze discrepantie te vergoelijken aangezien u nooit eerder melding heeft gemaakt van enig probleem met de tolken.

Wat betreft de wijze waarop u de Taybet heeft kunnen verlaten, hebt u zich ook hier gedurende de verschillende asielpcedures tegengesproken. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken in kader van uw eerste asielaanvraag als op het Commissariaat-generaal in kader van uw vierde asielaanvraag beweerde u dat u via een **dagje verlof legaal** uw eenheid hebt kunnen verlaten (gehoorverslag DVZ, p. 16 en gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 7). Tijdens het interview in kader van uw derde asielaanvraag op de zetel van het Commissariaat-generaal echter verklaarde u dat u **aan niemand gezegd** had dat u ging vluchten en dat u **in alle discretie de Taybet bent ontvlucht en dit zonder dat iemand u heeft zien vluchten uit de groep** (gehoorverslag DB, p. 13). Toen u in Dringend Beroep geconfronteerd werd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag DB, p. 18) vergoelijkt u dit door te stellen dat u gebruik heeft gemaakt van het moment waarop anderen met toestemming vertrokken. U wilt hiermee zeggen dat u deed alsof u met toestemming wegging (gehoorverslag DB, p. 19). Deze vergoelijking van uwentwege raakt kant noch wal temeer u tijdens het interview in kader van uw vierde asielaanvraag op het Commissariaat-generaal opnieuw uw verklaring wijzigde door te stellen dat u **één collega, een goede vriend, over uw vluchtintentie had gesproken en dat u gebruik heeft gemaakt van een dagje verlof om legaal** weg te gaan (gehoorverslag CGVS, pp. 4, 5 en 8).

Voorts hebt u tegenstrijdige verklaringen afgelegd met betrekking tot het inlichten van uw familie over uw besluit om de Taybet te verlaten, alsook wat betreft de financiering van uw reisroute. Zo had u tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in kader van uw eerste asielaanvraag verklaard dat u via een **collega van u die eerder op verlof was gegaan uw familie had ingelicht om goederen te verkopen om uw reis te kunnen bekostigen** (gehoorverslag DVZ, p. 16). Tijdens het interview in Dringend Beroep in kader van uw derde asielaanvraag beweerde u dat u pas **na uw vertrek uit de Taybet via uw vriend (H.) in Semalka uw familie verwittigd heeft over uw besluit om te vertrekken** en dat u pas **na uw vertrek uit het land vernomen heeft dat uw auto verkocht is** om de reis te betalen. **In België** heeft u alle details van de organisatie van uw reis vernomen (gehoorverslag DB, pp. 14, 19 en 20).

Uw verklaring voor de tegenstrijdigheden, meerbepaald dat u eerder gebruik maakte van een tolk en nu rechtstreeks met de dossierbehandelaar praatte (gehoorverslag CGVS, p. 10), is niet afdoende aangezien er ook al tegenstrijdige verklaringen waren tussen Dringend Beroep en de Dienst Vreemdelingenzaken in kader van uw eerste asielaanvraag waar er ook gebruik gemaakt was van een tolk (gehoorverslag DB, pp. 18, 19 en 20 en gehoorverslag DVZ, pp. 15, 16 en 18).

Daarenboven dient er te worden aangestipt dat u behalve een foto van uzelf in uniform geen enkel bewijs kan neerleggen dat u deel uitmaakte van de Taybet. Zo kan u tot op heden geen beroepskaart van de Taybet neerleggen terwijl dit document gewoon in Irak ligt en u het binnen de vijf werkdagen per fax ging trachten op te sturen (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 10). Het is ook merkwaardig dat u dit document nooit eerder hebt trachten voor te leggen, de simpele reden dat u niet wist dat dit document nodig geacht werd (gehoorverslag CGVS, p. 3), is niet afdoende. Zo kan er van u verwacht worden dat u na de verschillende asielpcedures in België ondertussen toch wel op de hoogte moet zijn van de noodzaak om alle nuttige bewijzen met betrekking tot uw asielrelaas te kunnen neerleggen.

In de marge dient er te worden opgemerkt dat u tussen de zomer van 2003 tot 18 juni 2004 gewacht hebt om een derde asielaanvraag in te dienen. Toen u hiernaar gevraagd werd in Dringend Beroep in kader van uw derde asielaanvraag stelde u dat u had gehoopt uw verblijf in België aan de hand van de regularisatieprocedure bij de gemeente in orde te kunnen brengen. Pas toen u er op gewezen werd dat u hiervoor niet in orde was, hebt u een derde asielaanvraag ingediend (gehoorverslag DB, p. 8). Het niet eerder indienen van uw asielaanvraag doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Ook het feit dat u tijdens uw derde asielpcedure, nota bene na het ontvangen van een verder onderzoek, in april 2006 met een toeristenvisum naar Turkije bent gereisd met als doel terug te keren naar Irak

(gehoorverslag CGVS, p. 2) doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

In verdere lijn is het ook zeer bevreemdend dat u dit Iraakse paspoort met visum voor Turkije niet kan neerleggen omwille van het feit dat u het in Turkije **verloren** bent (gehoorverslag CGVS, p. 2), dit terwijl u in de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 31 juli 2008 verklaard hebt dat u als nieuwe documenten voor uw vierde asielaanvraag enkel uw paspoort, dat u in Turkije hebt **achtergelaten**, kan laten neerleggen (vragenlijst punt 36). Deze tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw paspoort doen vermoeden dat u informatie over uw verblijf in Turkije of eventuele terugkeer naar Irak voor de Belgische asielinstanties tracht te verbergen. Het is ook zeer merkwaardig dat u bij het invullen van de vragenlijst heeft aangekaart dat u ging trachten om oproepingsbrieven gericht aan uw persoon voor te leggen, dit terwijl u op het Commissariaat-generaal beweert dat u geen bewijzen kan neerleggen ter staving van uw bewering gezocht te worden omdat de Taybet geen documenten overhandigen (vragenlijst punt 36 en gehoorverslag CGVS, p. 3).

Wat betreft subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw Iraakse identiteitskaart, uw Iraaks paspoort (dd. 08-09-2008), uw attest van geboorteplaats, attest van onmogelijkheid om een geboorteakte te verkrijgen opgesteld door de Iraakse ambassade van België, attest van Iraakse nationaliteit, Irakese identiteitskaart van uw echtgenote Kurdistan, uw huwelijksakte en Irakese identiteitskaart van uw kindje (R.), tonen uw identiteit en uw gezinssamenstelling aan. Deze gegevens staan hier niet ter discussie en de documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. De foto's van uzelf in uniform tonen aan dat u deel heeft gemaakt van geüniformeerde instantie binnen de Koerdische autoriteiten, ook dit gegeven op zich staat hier niet ter discussie.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij stelt dat uit de afgelegde verklaringen en bij het verzoekschrift gevoegde documenten blijkt dat de situatie in Irak op politiek vlak uiterst gevoelig is. Algemene mensenrechten worden er niet gerespecteerd.

Verzoeker betoogt onder verwijzing naar zijn asielmotieven dat hij niet kan terugkeren naar zijn land omdat hij daar zou worden vervolgd wegens desertie en zou worden blootgesteld aan onredelijke en arbitraire strafmaatregelen.

Hij benadrukt dat hij steeds de waarheid heeft gesproken op het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) en eventuele tegenstrijdigheden te wijten zijn aan enerzijds gebrekkige vertalingen door de tolk en anderzijds zijn eigen gebrekkige kennis van het Nederlands op dat ogenblik.

Aangaande het nieuws omtrent de dood van zijn vriend, doet verzoeker gelden dat hij dit vernam toen hij reeds in België verbleef, in de loop van het jaar 2001. De verklaringen waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing zouden niet overeenstemmen met hetgeen hij heeft verteld. Verzoeker blijft bij zijn huidige standpunt en benadrukt dat eerder opgetekende verklaringen afwijken door foutieve verklaringen van de tolk of zijn gebrekkige kennis van het Nederlands.

Wat betreft de wijze waarop hij de Taybet heeft kunnen verlaten herhaalt hij dat dit gebeurde tijdens een dagje verlof, waarbij hij op legale wijze de militie kon verlaten. Dat hij nadien niet meer terugkeerde was illegaal en gebeurde in alle discretie. Volgens verzoeker dient het onderscheid te worden gemaakt tussen zijn legaal vertrek in het kader van een dagje verlof en zijn daaropvolgende illegale vlucht uit de militie.

Hij erkent dat hij in het verleden heeft beweerd dat zijn auto werd verkocht, doch herinnert zich de precieze details hieromtrent niet meer. De organisatie van zijn reis zou in ieder geval zijn geregeld door zijn familie en op enkele dagen tijd, hetgeen hij pas in België zou hebben vernomen.

3.2. Verzoeker verklaart in onderhavig verzoekschrift dat hij zijn land van herkomst ontvluchtte op 27 juni 2001. Hij brengt geen begin van bewijs bij dat hij actueel, bijna acht jaar na zijn vertrek, in de negatieve aandacht van de autoriteiten zou staan - of ooit gestaan heeft - omwille van het aangevoerde feitenrelaas dat hij baseert op een beweerde desertie uit de Taybet in 2001. Voormelde vaststelling ondermijnt de gegrondheid van zijn vrees.

Verzoeker verklaarde tijdens de gehoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) gedurende zijn eerste en tweede asielaanvraag, nadat de verslagen hem werden voorgelezen in het Kurmanji, dat zijn verklaringen oprecht waren, waarmee hij aangaf dat zij overeenstemmen met de werkelijkheid. Hij gaf uitdrukkelijk aan dat de verslagen overeenstemmen met de door hem afgelegde verklaringen en ondertekende de gehoorverslagen voor akkoord (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 10, p.17; map eerste asielaanvraag, stuk 10, p.18). Tijdens de derde asielaanvraag verklaarde verzoeker bij DVZ dat hij de tolk goed begreep en geen probleem had met de tolk. Hij gaf, nadat het gehoorverslag hem werd voorgelezen in het Kurmanji, aan dat zijn verklaringen oprecht zijn en dat het gehoorverslag overeenstemt met zijn gezegden en hij ondertekende het gehoorverslag voor akkoord (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 16, p.1, 23). Bij het CGVS werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk goed begreep en er werd hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen, zowel met betrekking tot de tolk als andere, moest melden, hetgeen hij heeft nagelaten te doen (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11). Gedurende zijn vierde asielaanvraag verklaarde verzoeker bij DVZ de ambtenaar goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de ambtenaar. Het gesprek werd gevoerd in het Nederlands en verzoeker gaf, na voorlezing van het verslag, aan dat de door hem vermelde inlichtingen oprecht zijn. Hij aanvaardde uitdrukkelijk het gehoorverslag en ondertekende het voor akkoord (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 8, p.1). Bij het CGVS werd verzoeker ondervraagd in het Nederlands. Er werd gevraagd of hij de ambtenaar begreep en verduidelijkt dat eventuele problemen, betreffende de tolk of andere, gemeld moesten worden, hetgeen zowel verzoeker als zijn raadsman, die hem bijstond tijdens het gehoor, hebben nagelaten te doen (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 3). De voormelde gehoorverslagen bevatten precieze en gedetailleerde gegevens. Uit de verslagen blijkt dat de gehoren hebben

plaatsgevonden op een normale wijze en kan niet worden afgeleid dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan. Derhalve kan verzoekers bewering als zouden de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan de tolk of zijn gebrekkige kennis van het Nederlands niet worden aanvaard.

Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent het beroep dat hij zou hebben uitgeoefend voor zijn toetreding tot de Taybet. Tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij dat hij, voordat hij soldaat werd, een wagen bezat en personentransport deed (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 10, nr.42). In zijn derde asielaanvraag gaf hij aan dat hij school liep tot 1996 en van 1998 tot 1999 in een benzinestation werkte als zelfstandige. Hij zou deze activiteit hebben gestaakt wegens zijn toetreding tot de Taybet (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 8, p.6-7). Tijdens de huidige procedure ontkende verzoeker bij het CGVS voor zijn toetreding een andere job te hebben gehad en gaf hij aan gewoon student te zijn geweest (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 3, p.3).

Wat betreft de foto's van verzoeker in uniform, dient te worden opgemerkt dat aan foto's slechts een geringe bewijswaarde kan worden toegekend. Hoe dan ook kunnen de foto's slechts aantonen dat hij deel heeft uitgemaakt van een geüniformiseerde instantie. Verzoeker brengt voor het overige geen begin van bewijs bij van zijn toetreden tot en werk voor de Taybet en dit ondanks zijn verklaringen bij het CGVS dat hij een kaart heeft van de Taybet die in Irak ligt en dat hij ging proberen deze te laten opsturen (ibid.). De bestreden beslissing stelt met recht dat het merkwaardig is dat verzoeker dit document nooit eerder heeft voorgelegd. Zijn verklaring dat hij niet wist dat dit nodig geacht werd is geenszins afdoende daar van hem kan worden verwacht dat hij - na het voeren van verschillende asielprocedures in België - intussen toch op de hoogte is van de noodzaak om alle nuttige bewijzen met betrekking tot zijn relaas neer te leggen.

Het is niet aannemelijk dat verzoeker, die enerzijds verklaart dat hij weigerde toe te treden tot de Peshmerga's, waarna hij werd bedreigd en gedwongen diende toe te treden (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11, p.8-9), anderzijds zou zijn opgenomen in de Taybet, de groep die hij omschrijft als de elite van de Peshmerga's (ibid., p.14).

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent het moment waarop hij zou zijn toegetreden tot de Taybet en de opleiding die hij hiervoor genoot. Tijdens zijn eerste drie asielaanvragen hield hij voor te zijn toegetreden tot de Taybet in januari 1999, terwijl hij tijdens onderhavige procedure beweerde van 1998 tot 2001 voor de Taybet te hebben gewerkt. Verzoeker stelde tijdens onderhavige procedure tevens eenduidig dat hij alvorens bij de Taybet te werken twee maanden opleiding kreeg in Metin (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 3, p.3). Tijdens zijn derde asielaanvraag gaf hij aan dat hij zijn opleiding genoot in Charanche, dicht bij Derkar, en op de vraag naar de duurtijd van deze opleiding duurde, verklaarde hij dat hij voortdurend opleiding kreeg en dit vier tot vijf keren per maand (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11, p.10).

Verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af omtrent de dood van zijn vriend, R. S. Gedurende zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij dat hij besloot het land te verlaten omdat zijn vriend werd vermoord. Deze zou zijn neergeschoten omdat hij zich wilde terugtrekken uit een gevecht (ibid.). Ook tijdens de derde asielaanvraag gaf verzoeker aan dat zijn vriend werd neergeschoten omdat hij niet wilde deelnemen aan een missie, waarbij hij preciseerde dat dit gebeurde één jaar voor zijn vertrek uit Irak, in het jaar 2000 (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11, p.17-18). Tijdens de huidige procedure verklaarde verzoeker bij het CGVS, in strijd met het voormelde, dat zijn vriend werd vermoord naar aanleiding van hun weigering om de gevangengenomen PKK-strijders te vermoorden. Hij verklaarde dat hij in België vernam dat zijn vriend werd gedood en bevestigde dat dit gebeurde in het jaar 2001 (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 3, p.4, 6, 8). Dat dit te wijten zou zijn aan vertaalproblemen kan omwille van het hoger bepaald niet worden aangenomen.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Desalniettemin blijkt dat verzoeker tijdens zijn eerste twee asielaanvragen met geen woord repte over het concrete incident dat de aanleiding zou hebben gegeven tot zijn vlucht, met name het feit dat hij niet wilde deelnemen aan de executie van PKK-strijders.

Omtrent de motivering aangaande de wijze waarop verzoeker de Taybet verliet, merkt verweerder met recht op dat verzoeker wel degelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde. Tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij bij DVZ uitdrukkelijk dat hij gebruik maakte van zijn nacht rust/verlof waar hij om de veertien dagen recht op had om te vluchten (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 10, nr.42). In het verzoekschrift in dringend beroep gaf verzoeker aan dat hij in het kamp zei dat hij één dag naar zijn familie wou gaan. Dit werd toegelaten maar hij zou nooit zijn teruggekeerd naar het kamp (ibid., stuk 8). Tijdens zijn derde asielaanvraag verklaarde verzoeker dat hij aan niemand iets over zijn vlucht had verteld en dat niemand hem zag vluchten. Geconfronteerd met zijn eerdere verklaringen, beweerde hij dat hij gebruik heeft gemaakt van het moment waarop anderen met toestemming vertrokken (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11, p.13, 19). In de onderhavige procedure verklaarde verzoeker dat hij een collega vertelde over zijn vluchtintentie en gebruik heeft gemaakt van een dagje verlof om legaal weg gaan, maar dat niemand wist dat hij ging vluchten (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 3, p.6-8). Deze verklaringen zijn niet voor interpretatie vatbaar en laten geen ruimte voor de nuancering die verzoeker post factum tracht aan te brengen in het verzoekschrift.

Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de wijze waarop zijn vlucht werd georganiseerd. Bij DVZ verklaarde hij tijdens zijn eerste asielaanvraag dat hij via een collega die voor hem verlof had zijn familie waarschuwde dat deze zijn goederen moest verkopen om zijn reis te financieren. De reis zou 5000 dollar hebben gekost en deze zou zijn betaald door verzoeker zelf (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 10, nr.41-42). Tijdens de derde asielaanvraag verklaarde hij dat hij zijn familie slechts na zijn vertrek uit de Taybet verwittigde van zijn besluit te vluchten. Tevens gaf hij aan dat zijn reis in totaal 5200 dollar heeft gekost en dat zijn moeder dit bedrag heeft betaald na zijn aankomst in België (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11, p.4-5, 14).

Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn vluchtroute. Tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij dat hij dezelfde nacht van dag waarop hij vluchtte uit de Taybet, 26 juni 2001, nog de bus nam naar Istanbul. Vervolgens zou hij daar negen dagen zijn gebleven en met een vrachtwagen naar België gekomen zijn (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 8). Tijdens de derde asielaanvraag verklaarde verzoeker dat hij eerst vluchtte naar Semalka, waar hij één nacht bij zijn vriend H. bleef, waarna de smokkelaar hem begeleidde naar Turkije (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11, p.14). Tijdens de vierde asielaanvraag verklaarde verzoeker dat hij eerst naar Derkar vluchtte, naar zijn vriend. Vervolgens zou zijn familie naar daar zijn gekomen en zou hij naar Zakho zijn gegaan, alwaar hij een dag bij zijn familie verbleef. Daarna zou hij zijn overgedragen aan de smokkelaar in Zakho, waarbij verzoeker niet wist hoe lang hij nog in Zakho bleef, doch wel aangaf dat hij nog wat bij de smokkelaar bleef (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 3, p.7).

Verzoeker legt overigens manifest tegenstrijdige verklaringen af over de gebeurtenissen ten aanzien van zijn vrouw en moeder na zijn vertrek uit Irak; meerbepaald omtrent de vraag of zij al dan niet werden gedetineerd, wanneer zij werden meegenomen en de wijze waarop hij dit te weten kwam. Tijdens de tweede asielaanvraag gaf hij aan dat zijn moeder en vrouw werden gearresteerd en gedetineerd gedurende zes tot zeven dagen. Wanneer zijn moeder overleed, zou zijn vrouw zijn vrijgelaten. Verzoeker zou deze feiten te weten zijn gekomen

doordat zijn vrouw hem heeft getelefoneerd (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 10, nr.42). Tijdens de derde asielaanvraag gaf hij aanvankelijk aan dat zijn moeder overleed één week voor het indienen van zijn tweede asielaanvraag, die werd ingediend op 10 juni 2002, en hij het overlijden van zijn moeder vernam van zijn kinderen, die hem soms opbellen. Even verder verklaarde hij echter dat hij de feiten ten aanzien van zijn moeder en echtgenote vernam van één van de bureaus. Deze zou dit niet meteen hebben durven zeggen, maar hem uiteindelijk toch op de hoogte hebben gesteld in juni 2002, en dit enkele maanden na de feiten. Verzoeker beweerde tevens dat zijn echtgenote wel zou zijn meegenomen, maar er nooit zou zijn moeten overnachten. Wanneer hij werd geconfronteerd met zijn eerdere verklaringen dat zij werd gedetineerd gedurende zes tot zeven nachten, beweerde hij dat zijn echtgenote hem tegenstrijdige versies gaf van de feiten en gaf hij aan dat zij zes tot zeven keren werd meegenomen (administratief dossier, map derde asielaanvraag, stuk 11, p.3, 16, 20). Tijdens de vierde asielaanvraag verklaarde verzoeker dat zijn vrouw en moeder zich moesten aanmelden op het bureau om ondervraagd te worden over hem, daar een namiddag werden gehouden en vervolgens weer werden vrijgelaten. Hij beweerde dat zijn vrouw zich slecht twee maal diende aan te melden en ontkende dat zij ooit werd vastgehouden (administratief dossier, map vierde asielaanvraag, stuk 3, p.9).

De bestreden beslissing stelt met recht dat het feit dat verzoeker tussen de zomer van 2003 en juni 2004 heeft gewacht om een derde asielaanvraag in te dienen afbreuk doet aan de ernst en geloofwaardigheid van zijn relaas. Bovendien reisde hij, na de beslissing tot verder onderzoek in de derde asielprocedure, naar Turkije met de intentie terug te keren naar Irak, hetgeen afbreuk doet aan de ernst van zijn vrees voor vervolging.

Tevens stelt het CGVS met recht dat het bevreemdend is dat verzoeker zijn Iraaks paspoort met visum voor Turkije niet kan neerleggen omdat hij dit in Turkije zou zijn verloren, aangezien hij eerder verklaarde dat hij als nieuw document voor zijn vierde asielaanvraag slechts dit paspoort kon bijbrengen. Deze tegenstrijdigheid doet vermoeden dat verzoeker informatie omtrent zijn verblijf in Turkije of eventuele terugkeer naar Irak achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.

Verzoeker betwist de motivering omtrent de door hem bijgebrachte documenten niet. Deze is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag.

Verweerder dient te worden bijgetreden waar deze met recht opmerkt dat verzoekers loutere verwijzing naar de algemene situatie in Irak en de neergelegde algemene rapporten betreffende de toestand in zijn land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op het hoger bepaalde, in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees koestert voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Derhalve voldoet hij niet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij stelt dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade dat subsidiaire bescherming nodig maakt.

Verzoeker vreest voor de aantasting van zijn fysieke integriteit en leven en voor de onrechtvaardige beperking van zijn vrijheid. Hij is ervan overtuigd dat hij bij zijn terugkeer zal worden opgepakt voor desertie en geen kans zal hebben om zich te verdedigen op een manier die een rechtsstaat waardig is.



Volgens verzoeker blijkt uit de door hem bijgebrachte rapporten dat de situatie in Irak niet meer veilig is. Hij wijst erop dat ook in Noord-Irak sprake is van ernstige mensenrechtenschendingen, met inbegrip van arrestaties van vredelievende politieke andersgezinden, martelingen, mishandelingen en de doodstraf. Men is het eens dat de Koerdische regio in het Noorden van Irak stabiel is dan de rest van het land, doch dit impliceert volgens hem niet dat de situatie daar aanvaardbaar of redelijk is met het oog op de veiligheid of het respect voor de mensenrechten. De regio is onvoorspelbaar en gevaarlijk en er heerst burgerlijke onrust, waarbij excessief geweld wordt gepleegd door de ordetroepen.

4.2. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen aan de grondslag van zijn asielrelaas, kan de subsidiaire bescherming, gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas (zie sub 3.2), niet worden toegekend.

De door hem bijgebrachte rapporten maken wel melding van mensenrechtenschendingen, doch deze vinden plaats ten aanzien van specifieke categorieën van personen (politieke opposanten, betogers, journalisten, gevangenen en vrouwen die slachtoffer worden van eerwraak) die niet beantwoorden aan verzoekers profiel. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven toont verzoeker bijgevolg niet aan dat er in zijn hoofdte een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van mensenrechtenschendingen.

Uit de door verzoeker tijdens de procedure en bij het verzoekschrift bijgebrachte rapporten als de informatie in het administratief dossier (stuk 12: landeninformatie) blijkt dat er in Noord-Irak evenmin een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden ontzegd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 25 februari 2009 door:

|               |                                                    |
|---------------|----------------------------------------------------|
| dhr. W. MULS, | wnd. voorzitter,<br>rechter in vreemdelingenzaken, |
|---------------|----------------------------------------------------|

|                |                      |
|----------------|----------------------|
| dhr. R. SANEN, | toegevoegd griffier. |
|----------------|----------------------|

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**R. SANEN.**

**W. MULS.**